

तारांगणे जीवनाची घातली कित्येक पालथी
रूतले पायी खडे किती हाती फुले प्राजक्ती
निंदले वंदले कुणी तरी जिंकण्याचीच आस
वसा सत्याचा घेतला धरली सत्याचीच कास
हाक आकाशाएवढी मिठी व्याकुळ धरणीस
प्रतिक विजयाचे अखेरी खोचले शिरी 'मुकुटपीस'

मुकुटपीस

सचिन कृष्णा निकम

मुकुटपीस

© सर्व हक्क सुरक्षित 2014

रचनाः सचिन कृष्णा निकम

बी - 706 मॉन्ट वर्ट ग्रॅड

पाषाण, सुस रोड

पुणे - 411021

मोबाईल : 9890016825

email: sachinikam@gmail.com

मनोगत

‘मुक्तस्पंदन’, ‘मुग्धमन’, ‘मुकुलगंध’ आणि ‘मुग्धदर्पण’ ह्या काव्यसंग्रहांनंतर ह्याच धर्तीवर ‘मुकुटपीस’ हा काव्यसंग्रह प्रकाशित करताना मला अत्यंत आनंद होत आहे .

कविता ह्या नुसत्या वाचायच्या नसून त्या हृदयात साठवायच्या असतात, अनुभवायच्या असतात, जगायच्या असतात . त्या एखाद्या लघुपटाप्रमाणे सरकून डोळ्यांसमोर उभ्या राहतात, जीवनाचे रहस्य उलगडून दाखवतात, नाती अजूनच घट्ट करतात .

कविता ह्या फक्त कवीने कागदावर गिरगटलेल्या चार ओळी नसून त्यातला मतीतार्थ जाणला पाहिजे, त्यातील कल्पकता आणि नवीन विचार आत्मसात केले पाहिजेत तरच त्या कवितांचे सार्थक होईल .

तारांगणे जीवनाची, घातली कित्येक पालथी
रूतले पायी खडे किती, हाती फुले प्राजक्ती
निंदले वंदले कुणी, तरी जिंकण्याचीच आस
वसा सत्याचा घेतला, धरली सत्याचीच कास
हाक आकाशाएवढी, मिठी व्याकुळ धरणीस
प्रतीक विजयाचे अखेरी, खोचले शिरी “मुकुटपीस” .

अर्पणपत्रिका

सर्व कविताप्रेमींना आणि प्रतिभावंत कवींना सादर भेट .

चिरंजीव श्रीहरिस शुभाशिर्वाद आणि प्रेम .

अणुकमणिका

- 1 . श्रीहरि
- 2 . मननिवळी
- 3 . देव
- 4 . माणसातील माणूस
- 5 . ममज्वर
- 6 . शेवटाची सुरुवात
- 7 . का अजुनही?
- 8 . लढा
- 9 . खटाटोप
- 10 . नसती उठाटेव
- 11 . घाई कसली?
- 12 . मुखवटे
- 13 . एकात्मता
- 14 . संचय
- 15 . उर्मी
- 16 . मुक्तहास्य
- 17 . मुखदर्पण
- 18 . हुंदका
- 19 . सोसायटी नामक वस्ती
- 20 . आरामदास
- 21 . चाकाचा शोध लागण्याआधी
- 22 . नेता नेता
- 23 . आकितच घडलय (भारूड)
- 24 . द्विहृदयी
- 25 . झिम पोरी झिम
- 26 . पहिला वहिला पाऊस
- 27 . श्रावणात दंगला श्रावण
- 28 . आई रजेवर जातेय!
- 29 . कापूस कोंड्याची गोष्ट सांगू का?
- 30 . माझा मी समर्थ
- 31 . पिंड
- 32 . जर्जर

- 33 . मनाचे काय?
- 34 . स्पंदनसखी
- 35 . साथ
- 36 . मकरंद
- 37 . प्रियकर माझा निळा
- 38 . केव्हाचा
- 39 . प्रेमसंदेश
- 40 . लावण्यखणी
- 41 . पण
- 42 . झुंज
- 43 . घड्या
- 44 . घनजल
- 45 . वरे झाले देवा!
- 46 . मातीचा पुतळा
- 47 . अहम् विसर्जन
- 48 . क्षितिज
- 49 . कुणी
- 50 . माझी लेखणी .

श्रीहरि

आकाश पृथ्वी सूर्य नि चंद्र

चिन्मय ब्रह्मांडी व्यापुनि राजेंद्र

सृष्टीचा सृजनकर्ता जीवांचा जीवनदाता

चैतन्याचा स्रोता चराचरांचा भाग्यविधाता

मुनीजनी योगीजनी ज्ञानचक्षू भेटशी

भक्तजनी अलिंगन प्रत्यक्षू देशी

अद्भुत अलौकिक अचिंत्य विहारी

अद्वैत अच्युत अनंत श्रीहरि

वेदांचा गाभा सांगे गीतेचे सार

हरिनामात तल्लीन करारे संसार .

मननिवळी

चंचल मनाच्या लहरी, कधी भरती कधी ओहोटी
रिमझिम पावसाच्या सरी, कधी श्रावणी कधी आषाढी

असे निमिषात बाहुपाशी, उडे निमिषात आकाशी
धावे वेगी अवकाशी, मागे टाकूनि प्रकाशी

चंचल मनाच्या लहरी, कधी मारवा कधी भैरवी
चमचम ऊन्हाच्या सरी, कधी माघ कधी वैशाखी

हे तृपार्त झुळझुळ झ-याचे, कधी कोसळत्या धवधव्याचे
झुलते हिंदोळा वा-याचे, कधी घोंगावणा-या वादळाचे

चंचल मनाच्या लहरी, कधी समाधी कधी तांडवी
बहुरूपी ढगांच्या सरी, कधी धवल कधी कृष्ण

हे सोनेरी वर्षाव उन्हाचे की तप्त ग्रीष्मी झळयांचे
हे शीतल शारदी चांदण्यांचे की गुलाबी हेमंती गारट्याचे
हे कोवळ्या वासंती पालवीचे की शुष्क शिशिरी पानांचे

जाणतो तो स्थितप्रज्ञ ती अचिंत्य शक्ती
सोडतो तो सूझ ती भौतिक आसक्ती
कल्पतो तो प्रतिभावंत ती अद्भुत किमया
व्यापतो तो चैतन्याने ही सकल दुनिया

नश्वर देही जडती नाना विकारी
अडकते ते षडरिपूंच्या मायाजाली
संरक्षण संतुलन मनाचे कोण करी ?
जप हरिनाम मंत्राचा “मननिवळी” .

देव

युगायुगांचा विषय संशोधनाचा
अचिंत्य शक्तीला संबोधण्याचा
कर्वींच्या प्रतिभेतून प्रसवले वास्तव
जगाच्या कल्याणार्थ अवतरले देव

देवाचे अस्तित्व जुमानतो तो आस्तिक
जो अमानतो तो नास्तिक
देवाचे देवपण स्वीकारतो तो स्वस्तिक
जो नाकारतो तो फस्तिक

कुणी शोधतो देवळात तर कुणी रानावनात
कुणी पूजतो मूर्तीत तर कुणी निसर्गात
कुणाला भेटतो माणसात तर कुणाला चमत्कारात
कुणी पाहतो अंतरंगात तर कुणी अंतराळात
प्रत्येकाची रीत निराळी येई अनुभुती परमानंदात

हल्ली माणसेच देवाची परीक्षा घेतात
पोटभर खाऊन उपासतापास करतात
ईष्टफळ मिळाले तरच तो पावला

नाहीतर दुस-याचा अंगारा लावला

ओढ मानवाला मानवाची अन् भीती दानवाची
आसक्ती मानवाला प्रपंचाची अन् भक्ती देवाची

माणूस माणसांशी माणसासारखा वागला

...तर देवमाणूस

...नाहीतर राक्षस

शास्त्रपठणातून काढले अनुमान

योगसिद्धीने वाढले प्रमाण

भक्तीमार्गे घडेल प्रत्यक्ष दर्शन

जैसा भाव तैसे मनदर्पन .

माणसातील माणूस

धर्माध जगण्याने गमावले स्वतंत्र विचार
जातीपातीच्या राजकारणाने हिरावले सदाचार
कालबाह्य चालीरीती किती दिवस पाळणार
जुनाट रूढींच्या कचाट्यातून सुटका कधी होणार
आता आलीय वेळ स्वतःला जाणण्याची
माणसातील माणूस डोळसा ओळखण्याची

कोणाच्या येण्याने का होई विटाळ
कोणाच्या जाण्याने कसला सूतककाळ
अमुक कार्य मुळी नाही धार्जिन
तमुक घडल्याने झाला बाई अपशकुन
आता आलीय वेळ स्वतःला जाणण्याची
माणसातील माणूस डोळसा ओळखण्याची

मनगटातले विसरुनि बळ वाचे हस्तरेषा
अंतरंगातील सोडून सामर्थ्य झेपे अंतराळदेशा
उद्याच्या सुखासाठी चाललीय आज मरमर
संसारगाडा फरफटत जगतोय आयुष्यभर
आता आलीय वेळ स्वतःला जाणण्याची
माणसातील माणूस डोळसा ओळखण्याची

ममज्वर

एक सूर्य स्वयंप्रकाशी, मम मालवू लागला
द्विज मिथ्य अहंकार, मम खालवू लागला
त्रैलोक्य स्वामी, मम हालवू लागला
चतुर्भुज पराक्रम, मम घालवू लागला
पंचमहाभूत देह, मम चालवू लागला
षड्रिपू पाषांत, मम धावू लागला
सप्तरंगी दुनियेत, मम राहू लागला
अष्टोप्रहरी सुखशोध, मम घेऊ लागला
नवरसी मनमुराद, मम व्हाऊ लागला
दशदिशी निर्वाहार्थ, मम धावू लागला .

जन्मापासून मरेपर्यंत 'म' ची वाराखडी
जागताना झापेतही 'मम' चाच पाढा रडी

हे माझे ते मला करी मन उदास
झाल सत्वाचा —हास धरी रजाची कास
तमाची पट्टी बांधलीय डोळ्यांवर
चांगलाच फणफणतोय हा ममज्वर .

यावर काय इलाज, कसला औषधोपचार?

वैद्याला बोलवायचे की करायचा परिपूर्ण विचार .

शेवटाची सुरुवात

वाढती लोकसंख्या
धावती जीवनशैली
गलेलड्ड महागाई
बेरोजगार तरूणाई
गुदमरणारे प्रदुषण
माणुसकीचे प्रदर्शन
धर्माचा बाजार
भ्रष्टाचाराचा आजार
जंगलांचा —हास
निसर्गाचा उपहास
ग्लोबल वॉर्मिंग
ओझोन वॉर्मिंग
नावाची लोकशाही
कामाची ठोकशाही
दिशाहीन विचार
बंदीस्त आचार
आर्थिक विषमता
निरर्थक समता
पिसाट सांप्रदायिकता

एकतेत विविधता

जीवघेणी स्पर्धा

समतोल अर्धा

अतिरेक संपविण्यासाठी

क्रात टाकण्यासाठी

शेवटाची झालीय सुरूवात

सामंजस्य राखण्यासाठी .

का अजुनही?

का अजुनही, सीमेवरती सांडती रक्तांचे सडे
का अजुनही, देवळाभवती गुंफती भक्तांचे वेढे
का अजुनही, रानीवनी राबती पामर बापडे
का अजुनही, युवापिढी विसरती इतिहासाचे धडे

दिसमास संवत्सरे, आली गेली भूईवर
त्याच गरजा त्याच समस्या, घोंगावती डोईवर

का अजुनही, मिरविती अंधारात लुकलुकणारे काजवे
का अजुनही, डरावती डबक्यात अल्पज्ञ वेडके
का अजुनही, भटकती सुगंधापाठी मृगकस्तुरी
का अजुनही, शोधिशी मानवा देव राऊळि मंदिरी

दिसमास संवत्सरे, आली गेली भूईवर
तेच विचार तेच आचार, घोंगावती डोईवर

लढा

इथे कायम चाललाय लढा

कुणाचा तरी कुणाशी

काहीतरी मिळवण्यासाठी

काहीतरी जुळवण्यासाठी

सजीवाचा निर्जीवाशी

मानवाचा निसर्गाशी

कर्माचा नशीवाशी

कर्तृत्वाचा नियतीशी

मनाचा बुद्धीशी

सत्याचा अन्यायाशी

सुखाचा शाश्वततेशी

प्रजेचा सत्तेशी

संपत्तीचा आपत्तीशी

कर्माईचा खर्चाशी

रंकाचा रावाशी

शहरांचा गावाशी

क्रांतीचा जुलुमाशी

परिवर्तनाचा पुरातनाशी

नाविन्याचा रटाळाशी

रक्ताचा रक्ताशी

पिढीचा पिढीशी
जीवनाचा जीवनाशी
जिंकण्याचा हरण्याशी
जगण्याचा मरण्याशी
काहीतरी करण्यासाठी
जीवनध्येय गाठण्यासाठी
आयुष्यभर मांडलाय लढा
आयुष्य सफल बनविण्यासाठी .

खटाटोप

आलो कुठुन जाणार कुठे
पडता ठाऊक गुंता सुटे
वेडी आसक्तीची तुटे
पाझर शब्दांना फुटे

भूक प्रेमाची हृदयास
झोप शांतीची मनास
शोध सुखाचा प्रयास
आनंदी आनंद जगण्यास

सोडूनि फुका रोष कोप
पावूदे षड्रिपू लोप
उजाडेल दिवस निरोप
यथार्थ सगळा खटाटोप .

नसती ऊठाठेव

दम धर जरासा थांबव भागम् भाग
पाठीमागे काय लागलाय ढाण्या वाघ
चितेसाठी जमवाजमवी चंदनाची लाकडे
इकडून तिकडे उडती झिप-यावाली माकडे

चोमड्या चौकश्या कशाला फुकटच्या
पाय धुवु तर साखळ्या केवढ्याच्या
अमक्याची चुगली तमक्याच्या कानी
फलान्याची गुलुगुलु गुपीत गाणी

चूलीमध्ये अगरवत्यांचा लावलाय जाळ
होत्याच नव्हत अन् जित्याचा महाळ
हाताची घडी ठेव बोट तोंडावरी
काम नाही घरी म्हणून सांडून भरी

हातचे सोडून धावत्याचा पाठलाग
आयत्या विळावर कसा डुलतोय नाग
रेशमाच्या किड्यापरी स्वतःला गुंडाळी
मासे पकडायला कोष्टी विनतो जाळी

हे पण ते पण जेवढ जमतय तेवढच कर
एक ना धड केल्या चिंध्या भाराभर
शेंदूर फासून दगडाला पावतो कुठे देव
जिथले तिथेच ठीकठाक नको नसती उठाठेव .

घाई कसली ?

इथे घाई कशाला अन् कशाची ?
कर कर करण्याची नि मर मर मरण्याची
फिर फिर फिरण्याची नि तंगड्या धरून बसण्याची
खा खा खाऊन परसाकड जाण्याची
बडबड बडबडून नको ते गरळण्याची
नातीगोती विसरून स्वार्थी जगण्याची .

इथे घाई कशाला अन् कशासाठी ?
किती उकलशील जन्ममरणाच्या गाठी
हातचे सोडून पळण्यात तथ्य नाही
अधीर होऊन खेळण्यात अर्थ नाही
कुठवर कुठे कुठे पळणार दिशा दाही
नको अपेक्षा फळाची उगी अंगाची लाही लाही .

इथे घाई कशाला अन् कुणासाठी ?
किती गमवशील धीर हव्यासापोटी
वेळच्या वेळी होऊदे प्रत्येक गोष्ट
धुक्यातून वाट दिसूदे तरी स्पष्ट
अवसान येवूदे मग उपस कष्ट
समय समाप्तीला होणर देह नष्ट .

सोसुनि नऊ मासांची कळ

माय पहाते गोंडस बाळ

थोडासा धर धीर

थोडासा काढ कड

झुकेल पायाशी

प्रत्यक्ष कळीकाळ .

मुखवटे

ह्या रंगबदलत्या दुनियेत
हे विनधास्त ठोकती खोटे
आज पांढरा उद्या काळा
परवा निराळा मिरवती मुखवटे

होईल फसगत पाहुनि
लुटतील ठग फुकटे
बहुरूपी सोंगे घेऊनि
फसवतील ढोंगी मुखवटे

दिसण्यावर जाऊ नका
टोपी पगडी वा फेटे
पडेल पितळ उघडे
भुलवतील लबाड मुखवटे

राहा सावधान सदा सतर्क
राजा, वजीर कोण मोहरे
चटकन् विश्वास टाकण्याआधी
तपासा मुखवट्यामागचे खरे चेहरे .

एकात्मता

एकाग्रता इतकी होऊदे की
जीव शीवाशी एकरूप होईल
एक सूर्य असा प्रकाशूदे की
अंधाराचाही एकटेपणा नष्ट होईल
एक दिवस एकमताने उजाडूदे की
सा-या विश्वात एकता नांदेल
एकदा एकत्र सारे एका सुरात गाऊदे की
एकसंघ होऊनि सारे एकात्मता पाहतील .

संचय

फुलांफलांवर हिंडून हिंडून
करते माशी मध गोळा
नसते ठाऊक वापडीला
कृण्या चोराचा त्यावर डोळा

प्रत्येकाची आवड निराळी
काहीतरी जमवण्याची
मिळेपर्यंत आत्मसंतुष्टी
खटपटीने जगण्याची
मांडून प्रदर्शन तयाचे
दुनियेला दाखविण्याची
आस्वाद घेतील वाकीचे
यातच आनंद मानण्याची

जोडला किती पैसा अडका
संपतेय कुठे हाव
पोटपुरते भागले तरी
येऊदे परोपकारी भाव
एक दिवस पडणार आहे

निर्दयी काळाचा घाव

समजून घे जरासा

नियतीचा डाव

सोडून हातचे कशाला

पळत्याच्या मागे धाव

न्याय एकच सर्वासाठी

रंक असो वा राव

प्रयास सुखाच्या शोधासाठी

शहर असो वा गाव

मावेल ओंजळीत तेवढाच करावा संचय

उरलेले गरजूंना देऊन करावा परिग्रह परिचय .

उर्मी

हाती नव्हते काहीही

होते रीते खिसेही

सोबती नव्हते कुणीही

होते बिकट रस्तेही

विसावे नव्हते कुटेही

होते रिकामे उदरही

अनुभव नव्हते कधीही

होते अंधारले धुकेही

सुटले मायेचे ग्रहण

उगवला ज्ञानाचा किरण

ज्ञाले नष्ट अवकष्ट

दिसले स्पष्ट उदिदष्ट

मस्तकी प्रतिभेची शिदोरी

डोळ्यांत चैतन्याची उर्मी .

मुक्तहास्य

वेंबीच्या देठापासून काळजाच्या काठापर्यंत
हृदयाच्या गाभा-यातून मनाच्या लाटांपर्यंत
स्मित का होईना हसू उमटूदे मुग्धावर
पुरे झाले आता रूसने सुग्धांवर

जे काही साठलय मनात मोकळ कर थेट
नाही पटल तर मौन, पटल तर गळेभेट

येन केन प्रकारेन व्यक्त करशील स्वतःला
नाहीतर घुस्मटुन आत मारशील स्वतःला

इतरांच्याही भावनांना देशील प्राधान्य
कलागुणांनाही दाद देशील अनन्य

संकटांचा करशील हसून सामना
आपोआपाच पु-या होतील मनोकामना

गंभीर परिस्थितीला हसण्यावारी नको घेऊ
जन्ममरणाचा प्रश्न टोकालाही नको नेऊ
इतके सोपे आहे जीवनाचे रहस्य
भवताली दरवळूदे प्रसन्न 'मुक्तहास्य' .

मुखदर्पण

जे तुझ्या मनी तेच माझ्या मनी
ओळखुनही का आपण असे अनोळखी
मांडू कसे शब्दांत जे जे आजवर जपलेले
तुला पाहता उधानले ते ते अंतरी लपलेले
विसरुनि देहभान जगीचे केले सर्वस्व अर्पण
उमटले सुस्पष्ट भाव मनीचे पाहिले “मुखदर्पण”

जसे विरघळावे केशर दुधात
तशी तू भिनलीस माझ्या मनात
जरी निखळले सारे तारे
मागेन तुलाच पुन्हा जीवनात
बाहुपाशांत मिटुनि नयन . भाळीचुंबन
साकारली स्वप्ने पाहता प्रत्यक्ष “मुखदर्पण”

हुंदका

पडला अकाली घाव काळजावर
मोडला निकाली डाव अर्ध्यावर
काय दिसेना सुन्न अंधार
काही सुचेना विषण्ण निराधार
शिवले ओठ सुकला कंठ
ओघळली आसवे फुंकला श्वास
आखला बेत असा फिस्कटला
मांडला डाव कसा विस्कटला
धगीच्या चटक्यात जीव होरपळला
यातनांच्या फटक्यात श्वास गुदमरला
सांगताही येत नाही लपवताही येत नाही
हुंदक्यावर हुंदका गिळते ग बाई .

सोसायटी नामक वस्ती

सोसायटी नावाची हायफाय वस्ती
कोऑपरेटीव उरलय काय नावाला ?
शेजारी शेजारी फ्लॉट जरी असती
माणूस विसरलाय का माणसाला ?

येता जाता लिफ्टमध्ये भेटती
हाय हॅलोपुरते स्मित हसती
डाएट फॅशनची गॉसिप नुसती
फेस्टीवल पार्टीयांची धमाल मस्ती

म्हणे आम्ही मॉडर्न झालोय
हे कुत्र्याला की कुत्रा ह्यांना फिरवतोय
म्हणे आम्ही फॉरवर्ड झालोय
साठीचा तरून हाफ चड्डी मिरवतोय

अतिथींनि मात्र फोन करूनच यावे
अहो का काय? ही इथली रीत आहे
इंटेरियरचे गोडवे गावे
अशी जणू सक्त ताकीदच आहे .

सर्वसुखसोयींची सोय खूप भारी
सोसायटी नामक वस्ती नांदतेय न्यारी .

आरामदास

रात्रभर टीव्ही बघत बघत सोफ्यावर लोळणे
दिवसभर जांभया देत देत डोळे चोळणे
खादीला आयत खात खात चघळणे
यापेक्षा जिंदगीत काय ठेवलय वेगळे ?

कामधंदा करण मुळी धार्जिन नाही
पैसा कमविण्याची उगी कशाला घाई
पोटापुरत मिळतय त्यातच समाधान पाही
तो वरचा बघुन घेईल ना सगळ काही

लोकांच काय, ते आळशीच म्हणतात
ऐन तारुण्यात गाठलीय चाळशी म्हणतात
ऐतखाऊपणाचे पडलेय वळण इंद्रियासी
आरामदास नडणाराय आंगलटी एकदिशी .

चाक्राचा शोध लागण्याआधी

मानव कुठून कसा पृथ्वीवर आला
अद्याप नीटस ठाऊक आहे का कुणाला ?
म्हणे, माकडाची उत्क्रांती होऊन माणूस झाला
छे हो, मग अजूनही कशी दिसतात माकडे हुंदडताना
लाखो वर्षापूर्वी म्हणे बिग बॅग झाला
त्यातून ह्या ब्रह्मांडाचा जन्म झाला
याचे आकलन होणे जरा कठीनच आहे
उत्पत्तीचे गूढ उकलने, हा तर
हर पिढीचा संशोधनाचा विषयच आहे
असो, समजा मानव पृथ्वीवर अवतरला
तेव्हा तो असेल कसा?
त्याची कोणती असेल बोली?
तो काय असेल खात?
वगैरे वगैरे प्रश्नाची वरात,
थोडक्यात, चाक्राचा शोध लागण्याआधीची अवस्था
कसा होता आदिमानव याचीच उत्सुकता...
इतर सजीवांपेक्षा वेगळे असल्याची जाणीव
शेपूट खुंटून शिंगे नसल्याची उणीव

हातापायांवर चालत होता
कंदमुळे फळे खात होता
कमरेला पाने बांधत होता
झाडावर गुहेत राहत होता
रानावनांत भटकत होता
पशुपक्ष्यांशी खेळत होता
एकमेकांशी जवळीक साधत होता
सुखदुःखापल्याड जगत होता
विनाफिकीर झोपत होता
इत्यादी...

नेंता नेता

कुणी म्हणती दादा

कुणी म्हणती शहजादा

नादी नका लागू उगा

काढतो हा बापजादा

कुणी म्हणती बालिश

कुणी म्हणती फुलिश

कुणी म्हणती रणशिंग

कुणी म्हणती डॅशिंग

विचारले एक तर बोलतोय भलतच

बोलतोय एक अन् करतोय उलटच

जनसामन्यांची नुसती मोकळीच माया

खर काय नि खोट काय पोकळ पाया

पुढारीपणाचा फुकटचा आव

शंभर तुकडे एकच घाव

कार्यकर्त्यांनी तिकडे काशी घालावी

गुंतवू नये घोटाले माझ्या नावी

देश विश काय ते बघू नंतर
आधी गाठायचे दिल्लीचे अंतर
धरलीय गृहीत अडाणी जनता
म्हणे देश चालवणाराय नेता नेता .

आकितच घडलय... (भारूड)

आव आव आव, ऐकल का...

आकितच घडलय म्हणायच की...

कसल आकित?

नव्ह आता काय झाल आस्स?

आस्स...काय ईचाराताय घडल आस्स...

आमासनी कायबी ठाव नाय .

तर मग ऐका...

कुंकु गेल अन् टिकली आली

शिकेकाई गेली अन् शॅम्पू आला

पाटा गेला अन् मिक्सर आला

जातं गेल अन् गिरणी आली

नांगर गेला अन् ट्रॅक्टर आला

पत्र गेल अन् ईमेल आला

केवढा म्हणायचा हा बदल झाला .

अहो माणूस प्रगत झाला...

काय सांगताय खर का काय...

भाकरी सोडून पिइझा खाल्ला
शेती करायला मंगळावर चालला
अण्वस्त्रांचा साठवून गल्ला
निसर्गावरच चढवलाय हल्ला
विश्वशांतीचा अडकवून बिल्ला
दुस-याच्या खिशावर मारतोय डल्ला
आव आव...आकितच घडलय म्हणायच की...

द्विहृदयी

ओलांडून माप लक्ष्मी नांदली घरी
नारायण सहवासी सुखावली अंतरी
लिंबकांचनी कांती झळाळले मुखतेज
गेल ग दिस, आला जीवमंदी जीव
जड झाले ग पाय, अवघडली बाय
गोड बातमी आनंदी, भवताली दरवळली .
आनंद पोटत, आनंद मावेना गगणात
हर्ष मनात, भरला उल्हास तनात
लोणचे लिंबाचे खावे
थंडगार आईस्क्रीम चाखावे
मोकाट चांदण्यात भिजावे
दिमाखात घोडे दौडावे
लागले देवीला निरनिराळे डोहाळे
स्पंदने लागली बोलू गुजगोष्टी सवे
झालीस ग तू झालीस द्विहृदयी सये .

झिम पोरी झिम

झिम पोरी झिम
पांडवांचा भीम
कौसेल्येचा राम
यशोदेचा श्याम .

ऊठ बाई ऊठ
शेंगदाण्याच कुट
पुरणाची पोळी
मूगाचे सांडगे
आंब्याच लोणच
तांदळाची खीर
सासूबाईना मूळीच नसतो धीर .

ऊठ बाई ऊठ
कारळ्याच कुट
मिरचीच ठेचा
उडदाचे पापड
लिंबाच लोणच
सावुदाण्याची खीर

नंदेला लग्णाची नाही फिकीर .

ऊठ बाई ऊठ

जवसाच कुट

मसाल्याची फोडणी

कोथिंबिरीची वडी

मिरचीच लोणच

शेवयाची खीर

जावूबाई ऐटीत सोडे हुकुमतीर .

ऊठ बाई ऊठ

राजिग-याच कुट

उकडीचे मोदक

अळूची वडी

हळदीच लोणच

रव्याची खीर

तिकडची स्वारी रूबाववीर .

झिम पोरी झिम

पांडवांचा भीम

कौसेल्येचा राम

यशोदेचा श्याम .

मोत्यांची नथणी, भरजरी पैठणी
लाखेचा चुडा,कुंकवाचा करंडा
चांदीची पेंजण, सोन्याचा डोरल
चांदीची जोडवी, हि-याची अंगठी
कोल्हापुरी चपल्या, सोन्याच्या पाटल्या
केसाचा अंबाडा, मोग-याच गजरा
मुखडा लाजरा, बघतायत नजरा .

पहिला वहिला पाऊस

घन दाटले दाटले नभ पटावर

एकमेकांना वाटले डोंगर तटावर

मन भिजले भिजले नदी काठावर

झाले आरूढ नाचले आनंदी लाटांवर

आल्या आल्या सरी भूईला विलगल्या

माहेरवाशीन जश्या कुशीत माईच्या लोळल्या

खाली आनंद वर आनंदी आनंद

भवताली उल्हास दरवळला सुगंध

पहिला वहिला पाऊस पाहिला पाहिला

टाकूनि व्याप सारे जीव आनंदे वाहिला .

श्रावणात दंगला श्रावण

हिरव्या धरणीवर लावण्य सोहळा

नेसल्या लतिका सुमनांच्या माळा

उत्तुंग नभाचा घुमट निळा

लावुनि माथ्यावर तेजस्वी टिळा

अथांग सागराचा रूबाव वेगळा

डौलात किनारी लोटांगन खळखळा

उधान वा-याचा वेतच निराळा

विश्वरुला भवताली प्रीतगंध जिव्हाळा

फुटले पंग्व मेघांना

वाकड्या तिकड्या रेघांना

मिळाला एकांत दोघांना

ऊनसावलीच्या रंगांना

पाठशिवणीचा खेळ रंगला

श्रावणात श्रावणही दंगला .

03.04.2014

आई रजेवर जातेय!

काय? आई रजेवर जातेय!

खरच, ऐकून बसला ना धक्का

होय, तिने केलाय निर्णय पक्का

कुठतरी निवांत स्थानी

क्षणभर विश्रांती घ्यावी

कधीतरी मुभा द्यावी

महिनाभर रजा हवी

आई तुझ्याविना,

कस होणार आमच?

आई तुझ्याविना,

पानही नाही हलणार आमच...

आम्हाला मुळीच करमणार नाही

रिकामे घर उठेल खायी

शाळेला नोकरीला जशी मिळते सुट्टी

मलाही वाटले तशी घ्यावी जराशी

आई तू नको ना बनूस हट्टी
आम्हाला सोडून नको जावूस एकटी

बारा महिने चोवीस तास
चालू असतात माझे हात
थोडासा मोकळा घ्यावा श्वास
परतेन लवकरच ठेवा विश्वास

भल्या पहाटे उठून
काढतेस घर विसळून
स्वयंपाक भांडी धुणी
रोजचीच कहानी
सगळ्यांची घेते काळजी
स्वतःची मात्र हालगर्जी

चुकलो ग आई माफ कर
कल्पना रजेची साफ कर
आम्ही सगळी तुझी लेकरे
तुझेच ऐकणार तुझी पाखरे

शहाणी माझी बाळे फार

रद्द केला रजेचा विचार

आपण सगळेच जावूया

छान छान ठिकाणे पाहूया

मौजमस्ती करूया

गोड धोड खावू खावूया .

03.04.2014

कापूसकोंड्याची गोष्ट सांगू का?

कापूसकोंड्याची गोष्ट सांगू का?

सांग

सांग काय म्हणतोस,

कापूसकोंड्याची गोष्ट सांगू का?

सांग

सांग काय म्हणतोस,

कापूसकोंड्याची गोष्ट सांगू का?

आता सांगतो का गुमान...

तर मग ऐका...

एक होता कापूसकोंड्या

त्याच नाव होत धोंड्या

अंभेरी गावात रहात होता

कापूस पिंजून विकत होता

एकदा तो बाजारात गेला

दुप्पट किंमतीने कापूस विकला

मग काय तो अजूनच शेफारला

फुकटचे फुटाने खिशात भरले

त्यावर दुकानदाराचे गच्चूरे धरले

रस्त्यात भेटली सतरा माकडे

कापूसकोंड्याने त्यांना दावले वाकडे
माकडांना आला भलताच राग
सुरू केला त्याचा पाठलाग
कापूसकोंड्या पुरता घाबरला
एका खोलीमध्ये लपून बसला
एक माकड खिडकीतून शिरले
डिंकाचे घमेले लवडून दिले
कापूसकोंड्याची उडाली घाबरगुंडी
घसरून डिंकात मारली मुसंडी
सगळ्या अंगाला डिंक चिकटला
कसाबसा बिचारा तिथून सटकला
दुस-या खोलीत बसला लपून
उतरले माकड कौले फोडून
कापूसकोंड्याची उडाली घाबरगुंडी
कापसाच्या ढीगात मारली मुसंडी
सगळ्या अंगाला कापूस चिकटला
पांढराफटक अवतारच झाला
पाहून त्याला माकडे चवताळली
हुपल्या हुप विचकू लागली
कापूसकोंड्याला फुटला घाम
थरथर कापू लागला जाम

तिस-या खोलीत बसला लपून
डोळा माकडांचा चुकवून
कापूसकोंड्या कुठेच सापडेना
आता मात्र माकडांना राहावेना
सगळ्याच माकडांनी केला हल्ला
खिडक्या दारे छतही तोडला
रंगाची बादली फेकली अंगावर
कापूसकोंड्या माखला काळ्या रंगावर
पण गंमत अशी झाली...
कापूसकोंड्या दिसू लागला अस्वल
चिडून करू लागला माकडांची नक्कल
आता माकडांची उडाली धांदल
घाबरून ठोकली धूम लांबवर
कापूसकोंड्याला हायसे वाटले
थेट गावचे पारच गाठले
अस्वल समजून गावक-यांनी
पिछा केला दहा जनांनी
कापूसकोंड्या सुटला पळत
धपकन मारली उडी विहरीत
दोन मिनिटे लोक बघतच राहिले
अस्वल बुडाले म्हणून निघून गेले

थोड्या वेळाने कापूस तरंगू लागला
पाय-या चढून कापूसकोंड्याही आला
जीव मुठीत धरून घराकडे पळाला
झाली फजिती अशी
घडली अद्दल कापूसकोंड्याला कशी...

माझा मी समर्थ

नाही पसंत मला जगणे
कुंडीतल्या झाडासारखे
घोटभर पिऊन पाणी
वीतभर मान डोकावने
कुठल्यातरी बंदीस्त बाल्कनीत
अथवा छताच्या सावलीत
शोभेची वस्तू म्हणून
नाही घुस्मटायचे मला
कुंडीतल्या झाडासारखे
त्यापेक्षा...
खोलवर रूजून भईत
गवसणी घालेन आकाशाला
रखरखत्या उन्हात तिष्ठेन
माळरानी बांधाला
माझे मी शोधेन पाणी
वा आर्द्रतेवरही जगेन
डोक्यावर सूर्य घेऊन
वा-यासंगे नाचेन
वाटाड्याला देईन सावली

पशुपक्ष्यांना आसरा
पाने फुले फळे वाटीन
घेऊन चेहरा हसरा
मोकळा श्वास घेईल मोकळे मन
माझा मी समर्थ ना कसले बंधन .

पिंड

ज्याचे जैसे पिंड
तया भेटतै तैसे झुंड
ओढ प्रकृतीची सम
मवाळ वा गुंड

ज्याचे जैसे पिंड
तया भेटतै तैसे झुंड
ओढ स्वभावी सम
शीतल वा मार्तंड

ज्याचे जैसे पिंड
तया भेटतै तैसे झुंड
ओढ कर्माची सम
मिरवणूक वा धिंड

ज्याचे जैसे पिंड
तया भेटतै तैसे झुंड
ओढ आचारी सम
वहिवाट वा खिंड

ज्याचे जैसे पिंड
तया भेटतै तैसे झुंड
ओढ विचारी सम
स्तुत्य वा निंद्य

जर्जर

शिशिरात गळाली पाने
ना फुटली पालवी वसंतात
ग्रीष्मात सुकल्या फांद्या
ना उगवले कोंब वर्षात
शरदात डिसरला बुंधा
ना मिळाले ऊन हेमंतात
अंतयात्रा चालणार कुठवर
झाला सगळा देह जर्जर .

03.04.2014

मनाचे काय?

शिंपडले गोमुत्र

झाला परिसर पवित्र

मनाचे काय?

शिंपडले अत्तर

झाले सुगंधी वस्त्र

मनाचे काय?

माळला गजरा

झाले सुवासिक केस

मनाचे काय?

केला श्रृंगार

झाला देख्रणा देह

मनाचे काय?

स्पंदनसखी

सखी मैत्रीणी साजनी

परिमळ वृष्टीत न्हाऊनि

अमृततुषार झेलुनि

गाऊ बेभान प्रीतगाणी

विलगले हृदय हृदयास जेव्हा

जाहली एकरूप स्पंदने तेव्हा

तू वाटतेस मला माझ्यासारखी

चांदण्यात चालली चंद्राची पालखी

तुझे लपुनि पाहणे

पाहुनि गालात हसणे

हसून डोळ्यांत लाजने

लाजूनि वळून पाहणे

जाहलो पुरापुरा फिदा

पाहुनि ऐश्या निराळया अदा

जितका जास्त मी तुला पाहतो
तितकी अधिक तू सुंदर दिसतेस
जितक्यांदा मी तुला आठवतो
त्याहूनही अधिक तू मला आवडतेस .

साथ

अरे हळव्या मना नको इतक्यात धीर सोडू
उगा थोडक्यासाठी नको अनुबंध तोडू

मितेपर्यंत पापण्या वाट नकोस सोडू
उमलूदे पाकळ्या कळ्या नकोस तोडू

आली झुळुक वा-याची घेऊनि खबर येण्याची
घमघमला परिमळ वाढली आतुरता पाहण्याची

एकटक नजर चातकी आभाळी लागली
सुधावृष्टीविना तहान अजुनि नाही भागली

एकदा एकांतात होईल जेव्हा भेट
सांगून टाकीन मनातले गुपीत तेव्हा थेट

फुलेल चैतन्य आयुष्यात
कळेल बात माझी
एकट्या ह्या जगण्यात
मिळेल साथ तुझी .

मकरंद

झाल्या मोकळ्या पाकळ्या
आल्या तारुण्यात कळ्या
तुटल्या सुगंधी साखळ्या
भरल्या हवेच्या पोकळ्या
दरवळली घमघम भवताली
खुलली लाली हसू गाली
लागली चाहूल भ्रमराला
आला आला रूणुझुणु आला
कुणीच नव्हते राखायला
आला स्वच्छंद मकरंद चाखायला
गेला गेला गुणुगुणु गेला
नेला नेला अंतरीचा ठेवा नेला .

प्रियकर माझा निराळा

निर्झर म्हणाला नदीला

लगवगीने कुणाला भेटायला ?

प्रियकर माझा निराळा निळा

घाई अंतर दूरचे गाठायला

घेईल कवेत सामावून मजला

मिठीत त्याच्या एकजीव सजला

नाही उरणार माझी मीच

त्याचेच नाव ओळखही त्याचीच .

केव्हाचा

केव्हाचा मी उभा समाधीस्थ
एका पायावर बगळयासारखा

केव्हाची मी पाहतोय वाट
पावसाची तृषार्त चातकासारखा

केव्हाचा मी पाहतोय तुला
सूर्य जसा कमळपुष्पाला

केव्हाचा मी शोधतोय तुला
मोर जसा घनजलाला

केव्हा उजाडेल केव्हा भेटशील
केव्हा बोलशील केव्हा हसशील
केव्हा देशील हात हाती
केव्हा घेशील बाहुपाशी

जिंकेन मन पाळून नियम .
मिळवेन तुला ठेवून संयम .

प्रेमसंदेश

विसरेन कसा तुझा चेहरा
शब्दांनी रेखाटलय चित्र
आठवणींवर ठेवलाय पहारा
तूच सुहृद तूच मनमित्र

सांगायचे आहे बरेच काही
पण प्रत्यक्ष भेटल्यावर
गुपीत आता उरलच नाही
डोळ्यांत तुझ्या पाहिल्यावर

वेळोवेळी केला धावा
तुझ्याच मिलनाचा
उडाला पाखरांचा थवा
घेऊनि संदेश प्रेमाचा .

लावण्यखणी

कशी चमचमते विंदी भाळी
जशी चांदणी आभाळी
कशी खणखणती कांकणे हाती
जशी पाखरे किलविल गाती
कशी रूणझुणती पेंजणे पावली
जशी आरती राऊळी
कशी मोहरते लाली गाली
जशी ताटवे गुलाबी
कुशी डुलती कुंडले कानी
जशी परी हिंदोळी
कशी लखलखते माळ गळी
जशी नक्षत्रांची रांगोळी
सुबक सुरेख दिसते देखणी
नटली थटली लावण्यखणी .

पण

बालपण म्हणजे परवानगी

पाहिजे तसे करण्याची

तरूणपण म्हणजे मुभा

मनासारखे करण्याची

म्हातारपण म्हणजे सवलत

जमतय तेवढ करण्याची

शहाणपण म्हणजे निषेध

चुकीचे ते करण्याचा

आजारपण म्हणजे त्याग

आवडते ते करण्याचा

बाळंतपण म्हणजे संयम

वाटते ते करण्याचा

पण असतो कालावधी

क्षणाचा जीवनाचा

पण असते अवस्था

देहाची मनाची .

झुंज

रात्र सारी तेवलो
वात दिव्याची जागून
उजळले सारे कोपरे
सूर्यासारखे वागून
आला वारा फुलवून पिसारा
उठला अंगावर शहारा
घेतले काळीज ओंजळीत
निःश्वास काजळी गळीत
नाही काळजी नाही खंत
झुंजेन अखेरच्या श्वासापर्यंत

घड्या

केव्हाचा अंधारात चाचपडतोयस रे वेड्या
वाट कुणाची पाहतोयस टाक तोडुनि वेड्या
का उभा सुंभासारखा बोल काहीतरी गड्या
नुसतीच स्वप्ने रंगवू नकोस नको थापा मारूस बड्या
कशाला एकमेकांच्या ओढतोयस शेंड्या नि दाढ्या
पुरे झल्या आपसातल्या कुरघोड्या नि चाड्या
खर काय ते घेना जानून नको टांग खेचूस खड्या
विस्कटलेल्या जीवनाच्या घालाशील नीट घड्या .

घनजल

वन वन वन वारा वाहिला
घन घन घन गरजत आला
छन छन छन जल वरसून गेला
तन तन तन भिजवून गेला
कण कण कण तृप्त न्हाला
क्षण क्षण क्षण नाचू लागला
मन मन मन हरकून गेला
जन जन जन सुखी जाहला .

बरे झाले देवा !

03.07.2014

बरे झाले देवा !

तू दिसत नाहीस...

नुसत्या डोळ्याने अथवा चष्म्याने

दुर्बीनीने अथवा सूक्ष्मदर्शीने

नाहीतर...

ईहलोकांनी तुझा नसता सोडला पिछा

ऐकविली असती गा-हाणे नवस नि ईच्छा

मोबदल्याचे दाखवून अमिष

तुलाही केले असते खरेदी

चमत्कार दाखव नाहीतर

बनवले असते कैदी

भेटायला तुला

रांग लागली असती देणेकरांची

हो आणि घेणेकरांचीही

करून थेट प्रक्षेपण

केले असते पुरते युज

नियमीत हालचालीसुद्धा

बनल्या असत्या ब्रेकींग न्यूज

आस्तिकांनी सोडून कामधंदा

घातला असता तुला गराडा

नास्तिकांनी सोडून कामधंदा

संपवण्याचा केला असता इरादा

फास्तिकांनी तुझ्या नावावर

मांडली असती दुकाने

हुबेहुब तोतये बनवण्याचे

निघाले असते कारखाने

एवढे सगळे असूनसुद्धा

दे प्रत्यक्ष दर्शन एकदा

सांग सविस्तर आत्ता

नाव गाव फोननंबर पत्ता .

मातीचा पुतळा

मातीत रूजला

मातीत उगवला

मातीत वाढला

मातीचा पुतळा

मातीत पोसला

मातीत सोसला

मातीत मिळाला

मातीचा पुतळा

मातीच्या मोहापायी

मातीला विसरला

मातीवर मातला

मातीचा पुतळा .

अहम् विसर्जन

आठवत नाही कधीपासून
माहीत नाही केव्हापासून
झालीय हृदयात स्थापना
'अहम्' नावाच्या मुर्तीची
नित्यनेमाने होते आरती
मिथ्य मीच्या श्रेष्ठतेची
उधळतात स्तुतीसुमने
आणि खिरापत खुशामतीची
सजवून आरास ऐश्वर्याची
रोषणाई झगमग सत्तेची
आत्मबोध चिरचैतन्याचा करी
विसर्जन 'अहम्' भवसागरी .

क्षितिज

एरव्ही नव्हती कधीच

ओलांडली वेस साधी

केले नव्हते कधीच

सीमोल्लंघन या आधी

केला नव्हता कधीच

प्रयत्न परीघ मोजण्याचा

आता मात्र इरादा पक्का

क्षितिजाला शिवण्याचा .

कुणी

नभांगणी नक्षी नक्षत्रांची

रेखाटली रांगोळी कुणी

अस्मानी इंद्रधनु कमानी

भरले रंग कुणी

निळया आकाशाची निळाई

मिसळली सागरात कुणी

फुले चंदनी कस्तुरी

दरवळला सुगंध कुणी

पंखांत भरारी ऊरात उभारी

संचारले चैतन्य कुणी

चालक्या मातीच्या मुक्या बाहुल्या

केल्या वोलक्या कुणी .

माझी लेखणी

सुवाच्च सुंदर अक्षर लिहिणारी
निर्भीड नीडर विनधास्त बोलणारी
जनमत उमजून स्वमत मांडणारी
दृष्टीपल्याडच्या सृष्टीचा वेध घेणारी
स्वप्नांच्या दुनियेत मौज करणारी
कल्पनाविलासात गगणभरारी घेणारी
जनमनाशी थेट संवाद साधणारी
सोप्या भाषेत गहण विचार सांगणारी
निखळ निरागस प्रीतगीते गाणारी
विविध विषय सुलभ हाताळणारी
नवे विचार नव्या दमाने जाणणारी
रंग बदलत्या दुनियेचे वास्तव दर्शविणारी
मूढालाही शहाणे करून सोडणारी
सुविचारांना चालना देणारी
सुजनांना लगेचच भावनारी
क्षणभंगुर जीगण्यात प्रेमसंदेश देणारी
सूर्यासम तेजस चंद्रासम शीतल
वृहस्पती नि सरस्वतीची वाणी
सर्वांगसुंदर सर्वगुणसंपन्न अशी ...माझी लेखणी .